

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 76

din 06.02.2019

Dosar nr: 400/2017

Petiția nr: 4.051/03.08.2017

Petent:

Reclamați : Regia Autonomă de Transport București – RA (RATB - RA)

Obiect: delegarea de la autobaza Ferentari la autobaza Alexandria, având la bază criteriul apartenenței sindicale, și anume faptul că este vicepreședinte

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul reclamatei

2. Regia Autonomă de Transport București – RA (RATB - RA) cu sediul în București,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul consideră discriminatorie delegarea de la autobaza Ferentari la autobaza Alexandria, având la bază criteriul apartenenței sindicale, și anume, faptul că este vicepreședinte de sindicat nereprezentativ.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Părțile au fost citate pentru data de 19.09.2017 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD), prin adresa nr.4051/30.08.2017, respectiv adresa nr. 4408/30.08.2017.(filele 28-29)

6. Procedură legal îndeplinită.

7. Prin adresa nr. 4846/21.09.2017 Consiliul a transmis petentului copia punctului de vedere depus de către partea reclamată.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Prin petiția înregistrată la CNCD cu **nr. 4051/03.08.2017 (filele 1-27), constituind dos. nr. 400/2017** (filele 1 - 82 din dosar) petentul consideră discriminatorie delegarea de la autobaza Ferentari la autobaza Alexandria, având la bază criteriul apartenenței sindicale, și anume faptul că este vicepreședinte de sindicat nereprezentativ. Solicită constatarea faptei de discriminare, precum și înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii, restabilirea situației anterioare.

9. În fapt, în data de 30.06.2017, partea reclamată a emis decizia nr. 3014 prin care a dispus, în temeiul art. 42, respectiv art. 44 din Codul Muncii, ca, începând cu data de 03.07.2017, petentul, având meseria de conducător autobuz la Autobaza Ferentari să fie delegat în aceeași meserie la Autobaza Alexandria, pentru o perioadă de 60 de zile calendaristice.

10. Petentul arată faptul că deține calitatea de Vicepreședinte al Sindicatului Șoferilor din RATB, sindicat nereprezentativ, al doilea sindicat ca număr de membri din cadrul pârâtei. Din această calitate a încercat în permanență să rezolve pentru toții salariații pârâtei problemele cu care se confruntă zi de zi în activitatea pe care o desfășoară, dar acest lucru i-a fost îngrădit de către pârâtă și partea reclamată, prin dispozițiile articolelor art.18 alin 6; art. 30 alin 3, 4 și 5; art. 32 alin.4; art. 42 alin.1; art. 46 alin 6; art. 47 alin 2; art. 51 alin 4 și 9; art. 59 alin 2 și 3; art. 65 alin 3; art. 69; art. 73; art. 76 alin. 4 și 5; art. 77 alin. 1; art. 78; art. 80; art. 81; art. 83; art. 84; art. 85; art. 86 alin 1; art. 87 alin. 2; art. 88; art. 91; art. 95 alin 3; art.97; art. 123 alin 1, 2 și 6; art. 141 alin 1 și a actelor adiționale din CCM.

11. Pornind de la activitatea sindicală permanentă, partea reclamată a încercat să stopeze această activitate prin dispunerea delegării la o altă autobază, considerând demersul întreprins ca o formă de abuz din partea reclamatei în încercarea de a opri petentul din lupta sindicală.

12. Consideră că partea reclamată, în mod discriminatoriu a dispus delegarea acestuia ca o formă de condiționare, constrângere și limitare a exercitării activității acestuia în raport cu alți doi colegi de la celelalte sindicate.

13. Petentul consideră că prin măsura impusă de către angajator s-a încălcat în mod grav art. 11 CEDO. De asemenea, mai precizează faptul că partea reclamată nu a dovedit necesitatea delegării sau vreun criteriu avut la bază, în condițiile în care Autobaza Ferentari de unde s-a dispus delegarea acestuia are deficit de personal. Se mai precizează faptul că există salariați care au solicitat să fie delegați la Autobaza Alexandria, cererile acestora fiind respinse.

14. Anexează petiției copia **deciziei nr. 3014/30.06.2017**, precum și copie CCM al RATB 2016-2018. (filele 7 – 27)

15. Prin adresa nr. 5145/05.10.2017 petentul transmite note scrise (fila 63 – 70), prin care face referire la o sancționarea a acestuia cu avertisment în data de 13.01.2017, ca urmare a unor evenimente petrecute în anul 2016. Consideră că dispunerea delegării la 6 luni după aplicarea acestei sancțiuni vine ca și o continuare; partea reclamată, în opinia acestuia, dorind cu orice preț să-l sancționeze.

16. Prin adresa nr. 5433/17.10.2017 petentul transmite note scrise, prin care precizează faptul că i s-a solicitat și telefonic prezentarea unei împuterniciri sindicale, dar consideră că, plângerea ce face obiectul dosarului este o plângere personală, ca salariat al reclamatei, și nu consideră că este necesar să depună la dosar o împuternicire semnată de către membrii Sindicatului Șoferilor din RATB, al cărui Vicepreședinte este.

Susținerile părții reclamate

Regia Autonomă de Transport București-RA, prin reprezentant

17. Prin adresa nr. 4759 din 18.09.2017 (filele 30 - 61) reclamata arată următoarele aspecte:

- petentul este conducător autobuz în cadrul RATB – Autobaza Ferentari, fiind angajatul Regiei din octombrie 1996;

- în luna februarie 2017, Direcția de Exploatare prin Divizia de Transport Autobuze a solicitat Directorului de Resurse Umane delegarea a 2 salariați, conform adresei nr. 314197/13.02.2017, în vederea asigurării indicatorilor de parc la nivelul Programului de Transport aprobat;

- la data de 10.04.2017 a fost emisă decizia nr. 1576 de delegare prin care petentul trecea, în aceeași meserie, cu același salariu, la Autobaza Alexandria, începând cu data de 18.04.2017, decizie adusă la cunoștința petentului de către Directorul de Resurse Umane, întrucât fizic nu a dorit să o primească; la data de 05.05.2017 petentul depune fișă de pontaj, prin care își anunță activitatea sindicală, în zilele de 04, 18, 20, 21, 25, 26, 27 și 28 aprilie 2017. Prin decizia nr. 1834/2017 se anulează Decizia nr. 1576/2017 (fila 30);

- la data de 24.04.2017, Regia emite o nouă decizie de delegare cu începere din data 02.05.2017, anulată și aceasta din același motiv: activitate sindicală;

- la data de 09.05.2017 se emite a treia Decizie de delegare nr. 2060 cu începere din 17.05.2017; în dimineața zilei de 16.05.2017, la ieșirea din traseu, se încearcă înmănarea Deciziei nr. 2060/09.05.2017, însă petentul refuză primirea acesteia, solicitând să-i fie transmisă prin poștă. Se precizează faptul că petentul nu mai invocă activitatea sindicală, mai exact în data de 17.05.2017 anunță că se află în concediu medical în perioada 17.05-30.06.2017, astfel și această decizie de delegare a fost anulată;

- la data de 30.06.2017 se emite cea de a patra Decizie de delegare nr. 3014 cu începere, din data de 03.07.2017 rămasă fără aplicare.(fila 31);

18. Având în vedere prezentarea istoricului, partea reclamată precizează faptul că petentul este în primul rând angajatul Regiei, prin urmare orice funcție de conducere sindicală nu îl degreveză de responsabilitățile pe care le are ca și ceilalți angajați. Conform art. 90 CCM „ **pentru prestarea orelor de activitate sindicală, membrii comitetelor de conducere ale organizațiilor sindicale sunt obligați să anunțe în prealabil**”, petentul informa de obicei la sfârșitul lunii.

19. Mai este menționat faptul că Decizia nr. 3014 a fost contestată de către petent la Tribunalul București Secția a VIII - a. (fila 32)

20. Anexat punctului de vedere, partea reclamată a depus înscrisuri, și anume copie cerere concediu, copie foaie colectivă prezență lunile iulie, august, septembrie 2017; copiile deciziilor amintite mai sus, copie procese-verbale. (fila 33- 61)

Motivele de fapt și de drept

21. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul reține faptul că delegarea petentului constituie o faptă de discriminare având la bază criteriul apartenenței sindicale (vicepreședinte de sindicat nereprezentativ). De asemenea, Colegiul **nu consideră că este necesar să depună la dosar o împuternicire semnată de către membrii Sindicatului Șoferilor din RATB, al cărui Vicepreședinte este, considerând că, plângerea ce face obiectul dosarului este o plângere personală, ca salariat al reclamatei.**

22. Cu privire la solicitarea petentului de restabilire a situației anterioare, CNCD nu poate formula obligația de a face față de reclamată, solicitarea nefiind incidentă dispozițiilor O.G. nr.137/2000 republicată.

23. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare prin delegarea petentului de la Autobaza Ferentari la Autobaza Alexandria, în condițiile în care Autobaza Ferentari de unde s-a dispus delegarea acestuia are deficit de personal. Mai mult, din susținerile petentului reiese faptul că au existat salariați care au solicitat să fie delegați la Autobaza Alexandria, cererile acestora fiind respinse.

24. *Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, cu modificările ulterioare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

25. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

26. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

27. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

28. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamaților trebuie să existe un raport de cauzalitate. Petentul a invocat drept criteriu apartenența sindicală (vicepreședinte de sindicat nereprezentativ). Partea reclamată nu a întors sarcina probei, nu a arătat că ar exista un raport de

cauzalitate între criteriu și faptă. Împărțirea sarcinii probei este un principiu aplicat ferm în domeniul discriminării de Curtea Europeană de Justiție (ex.: Vasiliki Nikoloudi împotriva Organismos Tilepikoinonion Ellados AE, 10 martie 2005, Regina împotriva Secretary of State for Employment, ex parte Nicole Seymour-Smith și Laura Perez, 9 februarie 1999, B. F. Cadman împotriva Health & Safety Executive, 3 octombrie 2006, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding împotriva Firma Feryn NV, 10 iulie 2008, Jämställdhetsombudsmannen împotriva Örebro läns landsting, 30 martie 2000). Acest principiu este aplicat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului: „în această materie al discriminării se aplică inversarea sarcinii probei, astfel dacă un aplicant arată existența unui tratament diferențiat, Guvernul are obligația de a demonstra că această diferențiere de tratament este justificat obiectiv” (D.H. și alții împotriva Cehiei, 13 noiembrie 2007, Sampanis și alții împotriva Greciei, 5 iunie 2008); „privind existența elementelor susceptibile de a constitui probe pentru a transfera sarcina probei către stat, nu există impedimente procedurale în a admite probe sau formule predefinite aplicabile în aprecierea acestora; o astfel de concluzie este sprijinită de evaluarea liberă a probelor, inclusiv un astfel de raționament decurge din faptele și observațiile părților contractante; probele pot decurge din coexistența a unor indicii ori prezumții suficient de puternice, precise și concordante; în plus, nivelul convingerii necesare pentru a ajunge la o concluzie particulară și, referitor la acesta, privind distribuirea sarcinii probei este legat intrinsec de specificitatea faptelor, natura susținerilor și dreptului invocat” (D.H. și alții împotriva Cehiei, 13 noiembrie 2007, Sampanis și alții împotriva Greciei, 5 iunie 2008).

29. Petentul arată că nu a fost aprobată delegarea de la Autobaza Ferentari la Autobaza Alexandria a altor colegi ca urmare a cererilor acestora, insistându-se totuși cu alte decizii de detașare pentru petent. Astfel, reiese faptul că s-a dorit în mod expres detașarea petentului de la Autobaza Ferentari la Autobaza Alexandria fără ca această detașare să fie justificată într-un fel sau altul de către partea reclamată.

30. Având în vedere petiția, astfel cum a fost formulată, precum și înscrisurile depuse la dosar, reiese că petentul a dovedit existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări, iar reclamatul nu a făcut dovada, prin documentele prezentate, că tratamentul aplicat petentului nu a avut la bază criteriul invocat de acesta, așa cum prevede art. 20 alin. 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată.

31. De asemenea, conform art. 2 alin (5) „constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.

32. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin. 1 și alin. 5 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Restabilirea situației anterioare nu este incidentă prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată;
2. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit art. 2 alin. 1, și alin. 5 din O.G. 137/2000 *privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată;
3. Sancționarea părții reclamate prin reprezentant legal, cu avertisment, pentru faptele prevăzute art. 2 alin. 1 și alin. 5 al O.G. 137/2000, *privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată;
4. Recomandă părții reclamate ca pe viitor detașările dispuse de către aceasta să aibă la bază criteriile obiective;
5. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii – Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

LAZĂR MARIA – membru

LUMINIȚA GHEORGHIU – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

SANDU TATIANA VERONICA – membru

Data redactării 07.02.2019

Redactat și motivat de F.V., P.C.S.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.